Voorzitter,

Vandaag ligt de eerste begroting van deze bestuursperiode voor ons. Een begroting die financieel sluit. Dat is goed nieuws. Maar een begroting gaat over meer dan cijfers. Het gaat over keuzes. Over wat we belangrijk vinden, waar we ons geld aan uitgeven en vooral: wat onze inwoners daarvan merken.

En juist die keuzes missen wij.

Het college heeft op onze technische vragen bevestigd dat geen enkel onderdeel van het nieuwe coalitieakkoord in de begroting voor 2027 is verwerkt. Geen enkel onderdeel. We begroten op basis van bestaand beleid.

We stellen vandaag dus de financiële kaders vast, terwijl we nog niet weten welke nieuwe plannen het college wil uitvoeren, wat die gaan kosten en hoe ze betaald worden. Dat is toch een merkwaardige volgorde? Want een sluitende begroting zegt weinig wanneer de financiële gevolgen van de politieke ambities nog ontbreken.

De begroting sluit financieel, maar de politieke cyclus sluit niet.

En dat raakt ook de positie van deze raad. Het coalitieakkoord is een afspraak tussen drie partijen, maar onze gemeenteraad bestaat uit meer partijen. Verkeersveiligheid, wonen en goede zorg zijn geen onderwerpen van coalitie of oppositie. Het zijn onderwerpen van onze inwoners.

FlorAalsmeer wil constructief meedenken, goede voorstellen steunen en verantwoordelijkheid nemen. Ook als een idee niet van onszelf komt. Maar dan moet de raad op tijd worden betrokken, zodat we kaders kunnen stellen en niet pas mogen reageren als alles al is uitgewerkt. Daarom vragen wij het college: wanner komt het college uitvoeringsprogramma en wordt dit alleen een programma van de coalitie, of krijgt de hele raad daadwerkelijk invloed op de koers van Aalsmeer en Kudelstaart?

Waar we eerder nog forse tekorten verwachtten, zien we nu kleine positieve saldi. Maar die verbetering komt onder meer door hogere inkomsten uit belastingen en vergunningen en door financiële ruimte te gebruiken die eerder als buffer was gereserveerd.

Intussen stijgt de afvalstoffenheffing met bijna negen procent. Dat voelen mensen in hun portemonnee. Bij de presentatie van het coalitieakkoord werd gezegd dat inwoners en bedrijven zoveel mogelijk zouden worden ontzien en dat eerst kritisch naar de eigen uitgaven zou worden gekeken.

Maar hoe verhoudt zich dat tot deze verhoging?

Als verklaring wordt gewezen op indexering waarmee bij De Meerlanden in eerdere jaren onvoldoende rekening zou zijn gehouden. Maar waarom moet die rekening dan automatisch bij onze inwoners terechtkomen? De gemeente is niet alleen opdrachtgever, maar ook mede-aandeelhouder. Dan mag je verwachten dat het college kritisch kijkt naar

de kosten, de afspraken en wat daarvoor wordt geleverd. En dat het laat zien wat is gedaan om die stijging te beperken.

Kijk ook naar het groenonderhoud. Dat is een andere dienst en een ander budget, maar wel dezelfde uitvoeringsorganisatie. Het college erkent dat de kwaliteit op onderdelen tekortschiet en dat toezicht en aansturing onder druk staan. Dan moet de gemeente als opdrachtgever zelf regie nemen. Hogere kosten mogen niet vanzelfsprekend worden doorgeschoven naar inwoners. Eerst moet duidelijk zijn dat we zelf alles hebben gedaan om die te beheersen.

Voorzitter,

Achter de begrotingscijfers zitten mensen. Ouderen die zelfstandig willen blijven wonen. Mantelzorgers die iedere dag klaarstaan. Gezinnen die ondersteuning nodig hebben.

Bij de huishoudelijke hulp rekent het college op lagere kosten, onder meer door terughoudender te indiceren. Maar terughoudender indiceren mag nooit betekenen dat iemand minder hulp krijgt dan nodig is. Een indicatie moet passen bij de persoonlijke situatie, niet bij het bedrag dat we graag willen besparen. Ook bij de jeugdhulp wordt vanaf 2028 gerekend op minder middelen, terwijl de landelijke maatregelen onzeker zijn. Wij willen daarom niet alleen financiële cijfers zien, maar ook wat dit betekent voor de toegankelijkheid en kwaliteit van de zorg.

Ook op onze wegen wachten inwoners op concrete maatregelen. Het toenemende verkeer, vooral het zware vrachtverkeer, zet de Oosteinderweg, de Burgemeester Kasteleinweg en de rotondes steeds verder onder druk. Wij willen doorgaand vrachtverkeer weren waar wegen daarvoor niet geschikt zijn, met behoud van bestemmingsverkeer. Er is inmiddels genoeg onderzocht. **We wachten al veel te lang op concrete maatregelen, terwijl er nog steeds te veel ongelukken gebeuren.**

Voorzitter,

Aalsmeer en Kudelstaart zijn trots op haar vrijwilligers. Op de mensen die week in, week uit klaarstaan voor verenigingen, cultuur en ons erfgoed. Die betrokkenheid is niet in geld uit te drukken. Maar onze waardering moet verder gaan dan mooie woorden.

Neem de Historische Tuin. Wie daar rondloopt, ziet niet alleen planten en bloemen. Je ziet de geschiedenis van ons bloemendorp, levend gehouden door mensen met kennis, liefde en geduld. Maar liefst 140 vrijwilligers zijn er wekelijks actief. Samen met Oud Aalsmeer bewaren zij verhalen en vakmanschap die anders verloren dreigen te gaan. Kinderen en jongeren leren er over onze geschiedenis. Mensen die na bijvoorbeeld een burn-out hun weg terug naar werk zoeken, kunnen er re-integreren. Ook de reclassering maakt gebruik van deze plek.

Dat is geen gewone museumvoorziening. Dat is een plek waar erfgoed, educatie, vrijwilligerswerk en maatschappelijke ondersteuning samenkomen. Een plek waar Aalsmeer trots op moet zijn.

En juist daar ontstaat onzekerheid over de structurele financiering. De wethouder heeft gezegd dat hierover overeenstemming was bereikt met het bestuur. Het bestuur weerspreekt dat. Ook over het convenant uit 1996 en de financiering van de beroepskrachten bestaat verschil van mening. Wij gaan niet op de stoel van de jurist zitten. Maar wij mogen wél verwachten dat de gemeente een betrouwbare partner is. Dat afspraken worden nagekomen en dat er helderheid komt wanneer daarover verschil van mening ontstaat. Dat zijn we niet alleen de Historische Tuin verschuldigd, maar alle organisaties die op de gemeente moeten kunnen vertrouwen. Ook dat is behoudt wat ge hebt.

Voorzitter,

Dan de recreatie-eilanden in de Westeinderplassen. De handhaving is begonnen en dat leidt tot onrust, en ook binnen de raad houdt het de gemoederen bezig. Tegelijk zien wij dat de huidige regels weinig ruimte bieden voor passend onderhoud en kleinschalig recreatief gebruik. Daar moeten we zorgvuldig naar durven kijken.

Laat ik duidelijk zijn: wij willen de handhaving niet stilleggen. De gemeente heeft de wettelijke taak op te treden tegen overtredingen. Zeker bij excessen, onveilige situaties en aantasting van natuur en landschap. Een mogelijke aanpassing van regels betekent bovendien niet dat bestaande overtredingen automatisch gelegaliseerd worden. Een algemene handhavingsstop zou juridisch kwetsbaar zijn.

Maar handhaven en regels verbeteren kunnen naast elkaar bestaan. Wij willen een beperkte verruiming onderzoeken. Geen grote bouwwerken, geen permanente bewoning en geen vrijbrief om de eilanden vol te bouwen.

Want deze eilanden zijn niet alleen van belang voor hun eigenaren. De Westeinderplassen vormen een bijzonder natuur- en recreatiegebied voor álle inwoners van Aalsmeer en Kudelstaart. Die natuur en dat landschap willen wij beschermen. Goed onderhoud van de eilanden draagt daar aan bij. Daarom zoeken wij een zorgvuldig evenwicht tussen recreatie, natuur, landschap en onderhoud.

Bij de Vinkeveense Plassen wordt gewerkt aan aanpassing van de regels. Van die ervaringen kunnen we leren.

Daarom dienen wij vandaag de motie ‘Meer ruimte voor recreatie-eilanden Westeinderplassen’ in. We vragen het college te onderzoeken wat mogelijk is, eigenaren, natuur- en waterbeheerders te betrekken en met een voorstel terug te komen, inclusief de juridische en financiële gevolgen.

Wij hebben zorgvuldig aan deze motie gewerkt en hierover met de portefeuillehouders gesproken. Er is positief op onze aanpak gereageerd. Ook wil ik de griffie bedanken voor het waardevolle advies en de hulp bij de uitwerking.

Graag gaan we in discussie met de fracties over onze motie.

Tot slot voorzitter,

We spreken vaak over vertrouwen in de politiek en over polarisatie. Maar vertrouwen begint niet bij mooie woorden. Het begint bij luisteren, eerlijk zijn over onze keuzes en doen wat we beloven. En bij de bereidheid om samen te werken, ook wanneer we verschillend denken.

Vandaag ligt er een sluitende begroting. Maar welke koers we werkelijk gaan varen, moet nog blijken. FlorAalsmeer wil daar graag aan bijdragen. Kritisch waar het moet, constructief waar het kan.

Want uiteindelijk willen we allemaal hetzelfde: een Aalsmeer en Kudelstaart waar mensen prettig kunnen wonen, zich gehoord voelen en vertrouwen hebben in de toekomst.

En dat begint bij ons. Bij de keuzes die we maken, de verantwoordelijkheid die we nemen en de afspraken die we nakomen.

Of, zoals wij bij FlorAalsmeer zeggen: **Zeggen wat je doet en doen wat je zegt.**

Dank u wel, voorzitter.